

uitgave 16 - 2021

online

KUNST

magazine

Van Gogh versus Beppe

Kostbaar schilderij Weissenbruch aangepast

Waarom in symbolen schilderen

24 Waarom in symbolen schilderen

26 kunst in de openbare ruimte

26 Binnenwereld in overeenstemming met de buitenwereld

10 In de ban van schoonheid

22 Subtiele grijstinten als sfeermakers

online KUNST magazine

onlinekunstmagazine is een initiatief van Artvices. Zij wil kunstliefhebbers met kunst(enaars) in contact brengen en dat doet zij door middel van de website *onlinekunstenaars*, dit magazine, het onlinekunstboek en de App *onlinekunstenaars*.

onlinekunstmagazine verschijnt vier keer per jaar.

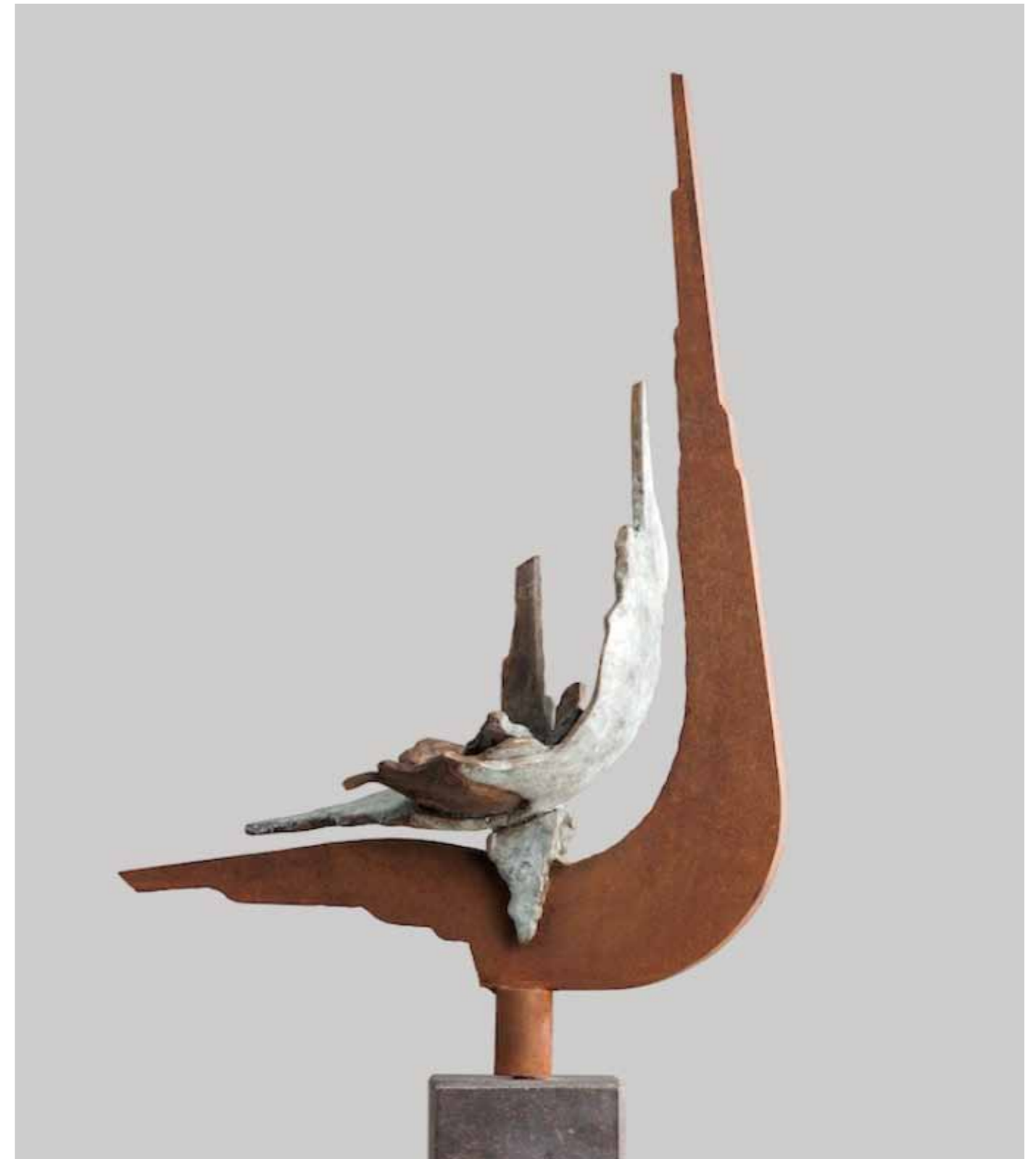
Aan dit nummer werkten mee:
Geert Verstappen
Mixedgrill en Manners
Andrea Haandrikman-Schraets
Fons Uytdehaag
Welmoed Reitsma
Hansje Cozijnsen
Annica Delfos
René Jacobs
Kathleen Ramboer
Aart de Lange Pzn
Roel Elbers
Katrine van Klaveren
Elisabeth van Welbergen

Het kunstwerk 'Rode band' op de cover is van kunstenaar Marianne van Nunen

INHOUD

- 4 Geert Verstappen
- 6 Van Gogh versus Beeple
- 9 Schurende kunst in het voorbijgaan
- 10 In de ban van schoonheid
- 12 Overeenstemming met de buitenwereld
- 14 Sint-Joris en de draak in de kunst
- 18 Dagboek van Annica Delfos
- 20 Kostbaar schilderij Weissenbruch aangepast
- 22 Subtiele grijstinten als sfeermakers
- 24 Waarom in symbolen schilderen
- 26 Kunst in de openbare ruimte
- 28 Wild Kamperen
- 30 Dirk Gunther Mohr alias 'Capo di Famiglia'
- 32 Maffe kunst
- 33 Wat ons opviel op de sociale media
- 34 Nieuw bij onlinekunstenaars

Geert Verstappen

Een ideaal leven zou er uit kunnen zien als een puntgave bol
Maar een leven is nooit compleet er ontbreekt altijd wel iets
Beeldend kunstenaar Geert Verstappen spreekt niet alleen uit diepste overtuiging maar ook uit ervaring Verstappen noemt zichzelf graag plastisch vormgever die de confrontatie aangaat met vorm. Hij streeft naar een resultaat dat in de eerste plaats het oog moet behagen, zonder pretentie. In zijn inventiviteit laat hij zich lieden door filosofische overwegingen en intuïtie maar ook door het experiment

Meer info: www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/geert-verstappen

58 miljoen euro

63 miljoen euro

Van Gogh versus Beeple

Digitale kunstwerken, grappige GIF's en tweets van bekende personen: tegenwoordig worden er miljoenen voor neergelegd. Het is mogelijk om deze digitale kunst te bezitten dankzij de komst van NFT's. Voor je inboedelverzekering is dit goed nieuws, want je kunt jouw kunstwerk niet verliezen door bijvoorbeeld een inbraak of brand. Wat zijn NFT's precies en wat betekent het als je er eentje aanschaft?

Wat is een NFT?

NFT staat voor non-fungible token, oftewel een niet-ervangbare token. Deze unieke en niet-ervangbare cijferreeks is een cryptografische code die bestaat uit een digitaal bestand en een smart contract. Het digitale bestand kan bijvoorbeeld een afbeelding, tweet, filmpje of liedje zijn. Zo heeft onlangs de band Kings of Leon hun nieuwe album verkocht in de vorm van een NFT. In de NFT is vastgelegd wie de eigenaar is van het digitale bestand. Qua techniek werken de tokens vergelijkbaar met de bekende cryptomunt Bitcoin. In het kort worden de NFT's op de blockchain opgeslagen, wat zorgt voor transparantie. Iedereen kan inzien hoe de NFT wordt verhandeld en wie de actuele eigenaar is van

de token. NFT's worden betaald met cryptogeld, voornamelijk ethereum, en vastgelegd in blockchaintechnologie via smart contracts.

Eigenaarschap en copyright

Dat iemand in het bezit is van een NFT, wil niet per se zeggen dat deze eigenaar ook de copyright-rechten in zijn of haar bezit heeft. De koper kan bijvoorbeeld niet bepalen dat de tweet die aangekocht is als NFT offline moet worden gehaald. Ook wanneer iemand een NFT van een GIFje koopt, kan deze niet voorkomen dat andere de GIF downloaden en verder verspreiden. Een NFT is in de basis dus niet meer dan een bewijs van eigendom. Wel kan de NFT-maker besluiten om iets extra's aan het

digitale kunstwerk toe te voegen. De tokens maken het hierdoor volgens voorstanders van NFT's mogelijk om digitale kunstwerken te verzamelen. Met een NFT kan je immers aantonen dat jij de eigenaar bent van een bepaald werk. Het digitale kunstwerk van de grafisch vormgever Beeple ging zo weg voor ruim 58 miljoen euro.

Diversiteit zorgt voor disruptie

NFT's zorgen voor disruptie in de kunstwereld. De grootste omslag komt hierbij niet op financieel vlak, maar op infrastructureel vlak. Iedereen kan een NFT maken en kopen. Hierdoor verdwijnen vragen als wie een kunstenaar is, wie in aanraking komt met kunst en wie kunst mag maken en verkopen. Welke kunst is goed of slecht? Wat is zelfs kunst? De NFT neemt deze grenzen weg. Ook krijgen kunstenaars afkomstig uit landen met censuur of een andere beperking toegang tot een wereldwijd netwerk van kunstliefhebbers. Digitale kunst vraagt ook om een nieuwe vorm van beleving. Zo worden er onder andere apps gelanceerd waarop gebruikers digitale exposities kunnen bekijken.

NFT-hype slaat door: JPG verkocht voor meer dan een Van Gogh.

Onlangs is een JPG-bestand geveild voor een prijs

van maar liefst 70 miljoen dollar (63 miljoen euro). Waarom iemand in hemelsnaam zoveel geld wil neertellen voor een fotootje? Omdat het niet zomaar een JPG is. Het gaat om een digitaal kunstwerk van de Amerikaanse kunstenaar Beeple, die verkocht is als non-fungible token (NFT). Dat maakt het de duurste NFT die tot nu toe verkocht is. Even voor de goede orde: Portret van Dr. Gachet, de duurste Van Gogh, is 58 miljoen euro waard.

Bron: *Mixedgrill en Manners*

Schurende kunst in het voorbijgaan

Tekst: Andrea Haandrikman-Schraets

Kunst hoort in musea en thuis aan de muur of achter het raam, naast een afgestofte plastic vensterbank-plant. Hier en daar mag ook een beeld, op gepaste plaatsen in nette parken. Openbare werken, gekaderd in voorbestemde vakjes, in een strak georganiseerd straatbeeld. Het visuele resultaat van heen en weer geschoven bergen papierwerk. Via afdelingen en vergaderingen wordt door commissies besloten wat kunst is, of het mag en waar.

Vrijbuiters, zoals Banksy (en vroeger b.v. Warhol) schenken hun kunst zonder uitnodiging op ongewenste plaatsen in het dagelijkse leven. Hun soms maatschappij kritische werk zorgt voor ongeruste blikken en gefronste wenkbrauwen.

Deze in de nacht geboren werken werden (en worden) dan ook vernietigd of bedekt door een monochrome laag verf, in de kleur vijgenblad. Hierdoor

worden de provocerende schilderijen afgeschermd voor gevoelige ogen.

Nu blijken deze, toen ongewenste, publieke geschenken vaak waardevolle kunstwerken te zijn.

Tot hoever mag de kunst buiten de kaders? Een beetje rebels is charmant, maar niet teveel a.u.b. Kunst die verandering in gang zet, is vaak kunst die buiten de gevestigde vakjes stapt, wringt, zeurt als een blauwe plek. Soms blijft dit irritant en schuurt de kunst tot het uiteindelijk een schaafwond wordt die verandering in gang zet.

Een fietswiel op een kruk (Marcel Duchamp), een installatie met boter (Fettecke van Joseph Beuys), de rondvliegende onbetaalbare klodders verf van Pollock of een ongewenste schildering op een vervallen muur-in-het-voorbijgaan.

Wel-of-niet-Kunst die opdringt, verrast, aan het denken zet en discussie op gang brengt.

Met andere woorden, kunst hoeft niet alleen traditioneel. Het mag ook jeuken... voor iedereen.

online
KUNST
'20 boek
Presentatie van
104 deelnemende
kunstenaars aan
www.onlinekunstenaars.nl

Onlangs verschenen; het *onlinekunstboek* 2020 met ruim honderd deelnemende kunstenaars die zichzelf en hun werk presenteren.

Kopieer deze link en ga naar de website.
www.onlinekunstenaars.nl/onlinekunstboek/

In de ban van schoonheid

Fons Uytdehaag (Roosendaal 1946) ziet glaskunst als een medium om ideeën en ervaringen te onderzoeken, grenzen te verleggen, en een dialoog met zich zelf en anderen aan te gaan. Voor de creatie van zijn objecten vindt hij de inspiratie vooral in de vormenrijkdom van de natuur, in wetenschap en reizen. Fons is een autodidact. Hij is met glaskunst begonnen in 2012, na afronding van een loopbaan als viroloog. De keuze voor glas als medium voor expressie was een toevallige. Na een cursus glasfusie bij Sascha Hacska, een workshop kilncasting bij Effie Halkidis en workshops glasblazen bij meester glasblazer Gert Bullée in Amsterdam en Leerdam was hij gelijk verslaafd.

“Na een lange zoektocht naar wat mij nu werkelijk boeit in werken met glas, ben ik eindelijk thuis, terug bij af, de eerste objecten die ik maakte: de vogelnesten ‘Satao Elerai’ geblazen

in frames van koperdraad. Ik ben vooral geboeid door het maak proces zelf, het dansen met glas, de interacties tussen heet glas, metalen en andere materialen te sturen.”

Vaak leidt dit tot grillige organische vormen en verassende chemische reacties vooral in Fons' recentere werken waarin hij metaal gazen gebruikt. Hij maakt geen illustratief werk maar probeert toch een verhaal te vertellen met zijn objecten. Zodra het werk de studio verlaat is het voor de toeschouwer, die er hopelijk de ziel in herkent (WOW!) die hij geprobeerd heeft erin te leggen. Dat is waarom hij WOW!GLASS begonnen is.

Copyright Welmoed Reitsma

Binnenwereld in overeenstemming met de buitenwereld

Een kunstwerk ontleent zijn karakter aan de sfeer en de gedachten die door het werk worden opgeroepen.

Wat zijn onze drijfveren en waar kennen wij betekenis aan toe staat op de homepage van mijn website. Met nadrukkelijk een vraagteken erbij omdat deze vragen voor mij leidend zijn. Het gaat mij niet om het antwoord, zo er een antwoord is.

Ik herken mijzelf in de woorden van Willem Elias, filosoof en kunstcriticus die zegt dat existentiële kunst niet te herleiden is tot één bepaalde stroming. Het gemeenschappelijke kenmerk is de aandacht voor de vergankelijke materie die werelden oproept waarin de kwetsbaarheid van de mens centraal staat en waarin oorlog en geweld nooit veraf zijn, evenals de angst of pijn die hiermee gepaard gaat.

Het onrecht dat de ene mens de andere kan aandoen, wordt afgewisseld met een vertrouwen in de waarachtigheid van de mens als authentiek wezen. De mens heeft de vrijheid om zijn wezen zelf te bepalen en zichzelf met elke handeling opnieuw vorm te geven. Existentialisme gaat er vanuit dat de mens het vermogen heeft om de binnenwereld in overeenstemming te brengen met de buitenwereld.

Verbinding zoeken tussen binnen- en buitenwereld zijn leidend in mijn leven en in mijn werk. Ik zoek die verbinding in betekenis geven aan mens- zijn in afstemming met andere levende

wezens, en met de natuur.

Mijn inspiratie komt voort uit geraakt worden door de kwetsbaarheid maar ook door de kracht van mensen die hoop houden of hervinden in lastige omstandigheden.

Door middel van mijn fotocomposities geef ik hier vorm aan. Ik noem ze transfers, het overzetten van het ene beeld in het andere waardoor de nieuwe compositie een andere betekenis krijgt.

Deze composities presenteer ik in een bewerkte kluislade waarmee het beeld van binnen- en buitenwereld wordt benadrukt.

Tekst en beeld: *Welmoed Reitsma*

www.welmoedreitsma.nl

Copyright Welmoed Reitsma

Sint-Joris en de draak in de kunst

Kortgeleden kwam ik op DailyArt een afbeelding tegen van een prachtig schilderij van Bernat Martorell uit 1438 over de legende van Sint-Joris (afb.1, Sint-Joris doodt de draak). Het deed me meteen denken aan een schitterend houten beeld dat ik ooit gezien heb van deze heilige in Storkyrkan in Stockholm.

Het meer dan manshoge beeld werd gemaakt door Bernt Notke in 1470 (afb.2, Sankt Göran och draken). Ineens werd ik nieuwsgierig naar hoe deze legende in de kunst nog meer is uitgebeeld. Na enig speurwerk op internet bleken er enorm veel afbeeldingen te bestaan van Sint-Joris - of Saint George-

de kunst. Maar eerst: wie was Sint-Joris nu ook alweer en wat is de symbolische betekenis van dit verhaal?

Wie was Sint-Joris?

Het verhaal gaat.... Dat zegt eigenlijk al genoeg, we weten namelijk niet met zekerheid wie Sint-Joris was en of hij werkelijk bestaan heeft. We kunnen alleen uitgaan van de verhalen die zijn overgebleven en daar een reconstructie van proberen te maken. Bovendien is er nog een verschil tussen het geschiedkundige verhaal en de legende. Het meest plausibele geschiedkundige verhaal is

dat hij eerst Georgius heette en werd geboren aan het einde van de 2e eeuw in de streek Cappadocië in Anatolië, het huidige Turkije. Hij was officier in het leger van keizer Diocletianus. Joris was christen en toen de keizer, een fervent christenvervolger, zijn leger verordondeerde dat zij christenen moesten doden, weigerde Joris. De keizer veroordeelde hem daarop tot de dood. Hij werd onthoofd in Lydda, Palestina, in het jaar 303. Andere verhalen zeggen dat hij eerst nog werd gefolterd, maar dat hij daarbij niet gewond raakte. De vrouw van de keizer was hier zo van onder de indruk dat zij zich liet bekeren. Daarna gaat dat verhaal nog verder, maar of dat allemaal waar is, is dus de vraag. Wel is het zeker dat hij heilig is verklaard. In 1222 werd Saint George beschermheilige van Engeland.

De legende is pas begonnen toen in 1260 het boek Legenda Aurea gepubliceerd werd (afb. 3, Miniatuur uit Parijse uitgave uit 1348). In het Nederlands heet dit boek De Gulden Legende. Hier speelt het verhaal zich af in Silena, in Libië.

De schrijver heeft hier het feit van de heiligverklaring van Sint-Joris in een sprookjesachtig verhaal gegoten, met een prinses en een draak en daarnaast ook nog een heleboel bekeeringen. In de inzet kan je de originele versie van dat verhaal lezen, in een vertaling uiteraard, want het boek was in het Latijn geschreven. De schrijver was de dominicaan Jacobus de Voragine (1228-1298) en hij beschreef in dit boek alle heiligenlevens en alle kerkelijke feesten uit die tijd. Het verhaal van Sint-Joris en de draak is duidelijk gelinkt aan het christendom. Een uitleg van de christelijke symbolische betekenis is de volgende. In de tijd van de Romeinen, toen het christendom aan het opkomen was, werden de vroege christenen vervolgd. Om de gemeenschap moed te geven werden er toen verhalen geschreven met een duidelijke symboliek; het vasthouden aan je geloof kostte je misschien je leven, maar was het waard, je zou beloond worden. De "heidenen", verantwoordelijk voor de christenvervolging met alle martelingen en de vele executies, werden voorgesteld als een monster (draak, slang, leeuw of adelaar). De gemeenschap van de gelovigen daarentegen werd afgebeeld als een edelvrouw. Zij moest natuurlijk verdedigd worden tegen het monster en daar kwam Sint-Joris in beeld. Maar het verhaal raakt ook aan mythologieën uit andere delen van de wereld en uit andere tijden.

Het verhaal van Sint-Joris is een verhaal vol algemene archetypes; de held staat voor het goede, de draak staat voor het kwade. De strijd van Sint-Joris met zijn draak is dan de strijd tussen goed en kwaad, een thema dat al eeuwenlang voor komt in verhalen. In de Griekse sagen zien we dit in de verhalen over Herakles, Odysseus en vooral Perseus die vecht met het zeemonster, zoals te zien in het schilderij van de Nederlandse kunstschilder Joachim Wtewael of Utewael (afb. 4, Perseus redt

Andromeda, 1611). En in de tijd van de Germanen bestond in de Noordse mythologie al het verhaal van Baldr de Goede, met Loki als het Kwade. (afb.

5, Baldr wordt gedood door zijn blinde broer die in de val werd gelokt door Loki). Al was Loki natuurlijk geen monster en ook niet alleen maar het kwaad. In de psychologie wordt het verhaal van Sint-Joris, met de bekende archetypes, soms uitgelegd als een innerlijke tweestrijd. Volgens Jung strijdt Sint-Joris hierin met zichzelf, tegen zijn eigen onvolmaaktheden. Voor meer interessante verwijzingen en informatie over, onder andere, de

Het verhaal in het kort

De stad werd door een draak getiranniseerd. Dagelijks verslond hij twee schapen, die hem geofferd werden, zodat hij zich rustig zou houden. Toen de laatste schapen op deze manier verdwenen waren, eiste de draak mensenoffers. Hierbij viel het lot ook op de dochter van de koning. In bruidskleren trad zij haar dood tegemoet. Maar Joris viel de draak met een lans aan en verwondde het gedrocht. Hij beloofde de koning en het volk dat hij het ondieer zou doden als iedereen zich door hem zou laten dopen. Toen koning en volk akkoord gingen doodde hij de draak en op die dag lieten 15.000 mensen zich dopen. Uit de Legende aurea (bron wikipedia)

psychologische symboliek verwijs ik graag naar de website Sint-Joris en de draak (geestkunde.net). Na De Gulden Legende is het verhaal van Sint-Joris populair geraakt bij het grote publiek in de late Middeleeuwen en de Renaissance. Dat heeft menig kunstenaar vanaf de 13e eeuw geïnspireerd. Niet alleen in schilderijen en beelden, maar ook in gevelstenen, iconen, verhalen, gedichten en muziek. Sint-Joris is niet alleen beschermheilige van Engeland (afb. 6, Saint George. Patron of England, glas-in-lood), maar ook van, Ethiopië, Palestina en de gebieden Catalonië en Aragon. Talloze steden in het buitenland hebben hem als patroonheilige gekozen, maar ook in Nederland hebben Amersfoort, Ridderkerk en Terborg hem gevonden. Veel groepen hebben de steun van Sint-Joris ingeroepen, zoals militairen, de scouting, ziekenhuizen en toeristen. Hij werd zelfs benoemd als beschermheer van het vee.

Sint-Joris in de kunst door de eeuwen heen

Om een indruk te krijgen van de verschillende kunstuitingen door de eeuwen heen, geef ik een heel korte impressie met werken die mij opvielen. We beginnen in Rusland in de 14e eeuw, waar Sint-Joris een bekende heilige was en patroonheilige van onder andere Moskou. Hij werd vaak

afgebeeld in iconen. Als voorbeeld daarvan dit exemplaar dat Novgorod Vita heet (afb. 8). In deze afbeelding, afkomstig uit een van de kerken van de stad Veliky Novgorod (meer dan 1000 jaar oud), zie je het verhaal van Sint-Joris in een soort stripvorm. In het middenpaneel staat Sint-Joris, zoals we hem kennen uit de legende met een edelvrouw, die de draak aan een koord

vastheeft, en te paard. Daaromheen worden alle martelingen die hij, volgens sommige geschiedkundige verhalen, heeft moeten ondergaan zeer duidelijk uitgebeeld voor hij uiteindelijk (rechtsonder) onthoofd werd. Hier hebben ze dus verschillende versies van het verhaal gecombineerd.

In de 15e eeuw werd in Duitsland, toen bewoond door de Franken, door een anonieme kunstenaar het beeld St. Georg gemaakt (afb. 9). Een driedimensionale vertelling van het verhaal, ook hier weer met de edelvrouw en te paard. Hier ziet de draak er meer uit als een soort vergrote rat, waarbij er zelfs nog een rat op de laars van de heilige lijkt te zitten. De jonkvrouw zit devoot in gebed, wat

heel gebruikelijk was voor die tijd.

In dezelfde eeuw was het in hoge kringen gebruikelijk om een eigen getijdenboek te laten maken door de monniken. Hierin kalligrafeerden zij gebeden voor vaste tijden op de dag, zoals ze ze in kloosters baden. Ze waren bedoeld voor leken (niet kloosterlingen) voor privédevotie. Deze boeken werden verluchtigd (versierd en van afbeeldingen voorzien) door illuminatoren. Een van de bekendste uit de 15e eeuw was de Vlaming Lieven van Lanthem (1430-1493). Hij maakte een prachtige afbeelding van Sint-Joris voor het

getijdenboek van Karel de Stoute (afb. 10). De afbeelding zelf heeft de gebruikelijke encensering, maar is met bladgoud bewerkt. De rand eromheen, ook met goud bewerkt, is werkelijk prachtig. Zeker als je bedenkt dat dit een miniatuur is. In de 17e eeuw hielden grote schilders zich bezig met het vereeuwigen van mythologische verhalen en heiligenlevens, zoals Peter Paul Rubens (1577-1640) in Sint-Joris in gevecht met de draak, 1615-1620 (afb. 11). In dit, bijna grotesk aandoende schilderij geheel in de stijl van de barok, is hij gekleed als Romeins soldaat en lijkt de draak behaard

en een soort fantasiewezen, dat niet direct doet denken aan de draak uit eerdere afbeeldingen. In de barok werd veel gewerkt met symbolische betekenissen, zo staat de draak voor zonde en het kwaad. De edelvrouw/maagd heeft in dit schilderij ook een lam bij zich, dat komt in andere versies niet voor. Het lam is een bekend symbool van onschuld.

In dezelfde eeuw werd in Ethiopië een versie van de Evangelien gepubliceerd waar ook afbeeldingen van heiligen in voorkwamen. Hier staat Sint-Joris afgebeeld, misschien omdat hij beschermheilige is van het land (afb. 12). Waarschijnlijk is zijn verhaal door de Koptisch Orthodoxe kerk via

in de steen, die je ook als een graf zou kunnen zien. Ik vroeg me ook meteen af of in dit beeld de draak ook nog weer zou kunnen ontsnappen of opstaan, wat het in deze tijd weer actueel zou maken. Ik vind dat de kunstenaar met deze symboliek het gevecht tegen het nazisme, de enorme hoeveelheid slachtoffers, en de verslagenheid die in de wereld heerste na deze onmenselijke periode, heel mooi heeft weergegeven. Het maakt dit beeld schrijnend en teder tegelijk.

Egypte naar Ethiopië gebracht. Je ziet in deze afbeelding daarom eerder een overeenkomst met de iconografie uit Rusland, dan met de barokke stijl uit Europa. De lijnen zijn wat hoekiger, de kleding is aangepast aan de plaatselijke stijl.

Dan maken we even een sprong naar de 20e eeuw waar we heel andere versies vinden, zoals dit beeld van Hildo Krop (1884-1970) in de stijl van de Amsterdamse School uit 1925 (afb. 13). Je zou kunnen zeggen dat het een moderne versie van het verhaal is, omdat de langharige berijder van het blauwe paard ook een vrouw zou kunnen zijn. De draak is hier vereenvoudigd tot een slang. Misschien meer in lijn met het verhaal van de slang uit de bijbel, dan met de draak uit de mythologie. Het verhaal lijkt gesimplificeerd te zijn weergegeven, compact en niet direct als legende herkenbaar.

Door Ludwig Oswald Wenckebach (1895-1962) werd het verhaal van Sint-Joris verwerkt in een oorlogsmonument dat is geplaatst op het Martinikerkhof, Groningen in 1959 (afb. 14). Ik vind dit zelf een heel indrukwekkende versie, omdat het verhaal is gesitueerd in de actualiteit. De draak is hier verweven in het onderste deel van het monument, waar Sint-Joris op staat. Geen paard, geen edelvrouw, geen prachtig tenue, maar een man met een zwaard die er vermoeid en verslagen uitziet, al lijkt hij de draak beslist verslagen te hebben. De draak zit opgesloten

in de steen, die je ook als een graf zou kunnen zien. Ik vroeg me ook meteen af of in dit beeld de draak ook nog weer zou kunnen ontsnappen of opstaan, wat het in deze tijd weer actueel zou maken. Ik vind dat de kunstenaar met deze symboliek het gevecht tegen het nazisme, de enorme hoeveelheid slachtoffers, en de verslagenheid die in de wereld heerste na deze onmenselijke periode, heel mooi heeft weergegeven. Het maakt dit beeld schrijnend en teder tegelijk.

in 1983 verwerkte Salvador Dali zijn visie op de legende in dit schilderij Sint-Joris en de Draak (afb. 15). Het schilderij lijkt nog niet helemaal af, maar alle vaste ingrediënten zijn aanwezig. Het paard, de draak en de jonkvrouw. De draak is hier een soort slang met gevederde vleugels en de vrouw is naakt. Een moderne versie van het verhaal zogezegd. Met de zachte kleuren in de vleugels en de vrouw, wordt de gruwelijkheid van het beeld verzacht en dat geeft een onwerkelijk gevoel.

Ik heb niet kunnen achterhalen van wanneer deze

gevelsteen Sint-Joris en de draak is, maar hij bevindt zich in Middelburg op de Vlasmarkt (afb. 16). Het is leuk om op te merken dat de draak hier blauw is gekleurd, vanwege de link van Zeeland met het water. Het mooie van mythologische verhalen is voor mij dat het de meest menselijke verhalen zijn. Ze beschrijven situaties en problemen die universeel herkenbaar zijn en van alle tijden. We kennen allemaal de strijd tussen goed en kwaad, ook als er geen draak of slang in het spel is. De vele kunstuitingen zijn een bevestiging van de herkenbaarheid van deze menselijke strijd. De behoefte om ze te blijven vertellen door kunstenaars, in de meest brede zin van het woord, houdt ze levend.

Tekst: Hansje Cozijnsen
Februari 2021

Bronnen:
Wikipedia (Engelse en Nederlandse versie)
www.geestkunde.net

Afbeeldingen:
Onder meer van kunstkopie.nl, www.britannica.com, getdailyart.com en [commons wikipedia.org](http://commons.wikipedia.org)

523

523

523

523

Dagboek van Annica Delfos, Beeldend kunstenaar en Artistiek leider

Maandag 8 maart. 2021

Vandaag is het Internationale Vrouwendag, en ik moet denken aan 19 november de Internationale Mannendag. Op Wikipedia 'Internationale Mannendag' lees ik: "Ze streven naar gendergelijkheden en proberen geduldig de negatieve beelden en het stigma te verwijderen dat met mannen in onze samenleving is verbonden".

Woensdag 9 maart 2021

De ontmoeting over de artistiek-leider-opdracht-in-Zweden is verplaatst naar de zomer. Corona is nog steeds overal. Kunst kijk ik vaak op Instagram en extra leuk is het met openingen van galeries in het buitenland die ik anders nooit zou meemaken. Waar zouden we zijn zonder de digitale wereld? Vanochtend weer een video-call met een collega. Zo kunnen we elkaar steunen en feedback geven. Het is een groot voordeel om naast artistiek leider, beeldend kunstenaar te zijn. Veel eigen studiotijd nu. Tijd om met meerdere series tegelijk bezig zijn, dat werkt altijd veel beter. Het ene voedt het andere.

Woensdag 24 maart 2021

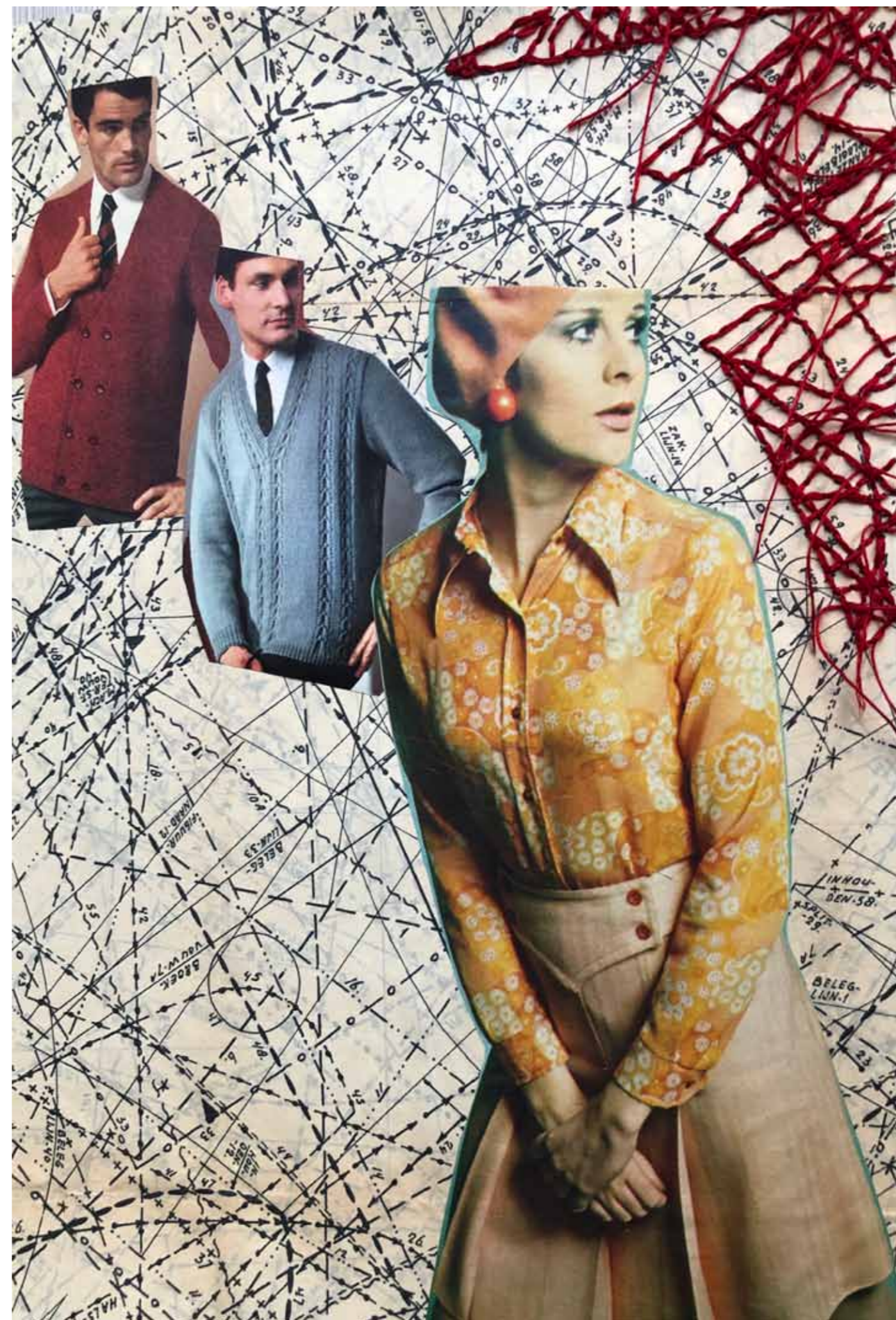
Ik maak mij zorgen om de vrouwelijke en mannelijke kunstenaars in jaar 2121. Als zij over de kunst(geschiedenis) van het begin van deze eeuw lezen; over wie grote tentoonstellingen hebben in de kunstmusea... wie genoemd werden in (kunst) tijdschriften....wiens werk zij vinden in de musea-collecties... Krijgen zij dan een eerlijk beeld van het

kunstleven van 2021, of krijgen zij hetzelfde beeld als dat wat wij nu hebben van het kunstleven in vorige eeuw...

Maandag 5 april 2021

Vandaag heb ik het boek 'Art Objects Essays on Ecstasy and Effrontery', geschreven door Jeanette Winterson, voor de tweede keer gelezen. Een geweldig boek, vol essays over de kracht van kunst. Quote van pagina 40; "Art does not imitate life. Art anticipates life." Als ik de laatste pagina net uit heb, verlang ik alweer naar de volgende keer dat ik het ga lezen.

instagram; annicadelfosontrack
<https://annicadelfos.nl>

Beeldend kunstenaar René Jacobs van galerie ART Jacobs gebruikt regelmatig bestaande antieke schilderijen als achtergrond om de moderne tijd in te schilderen. In schilderijen van mooie weilanden schildert hij enorme fabrieken, van een rustieke boerderij maakt hij een bordeel en eenzame zeilscheepjes worden achtervolgd door gigantische containerschepen die aan de horizon opdoemen. Het is een stijl die hij zijn "Interventions" noemt. Meestal betreft het kunstwerken die hij gekocht heeft op veilingen of in antiekzaken zonder al te grote waarde maar ditmaal heeft hij een wel heel bijzonder werk onder handen genomen, namelijk een bestaand schilderij van Jan Hendrik Weissenbruch.

Jan Hendrik Weissenbruch was één van de meest geroemde kunstenaars van de Haagse School uit de 19e eeuw. Er is werk van hem te vinden in onder andere het Rijksmuseum, het Gemeentelijk Museum in Den Haag en in Museum Boymans. Bij toeval kon René Jacobs een werk van deze befaamde kunstenaar voor een lage prijs kopen. Het was aanvankelijk onzeker of het een "echte" was maar enkele gerenommeerde antiekhandelaren hebben geoordeeld dat het werk wel degelijk van de hand van Weissenbruch zelf komt. Daarmee kwam een droom van René Jacobs uit: hij wilde tenminste eenmaal een kostbaar en museumwaardig werk van een echte meester onder handen nemen. Hij heeft over de bestaande Weissenbruch een lelijke

snelweg met een geluidsscherm geschilderd. Daarmee wil hij protesteren tegen het steeds verder verdwijnen van het landschap om plaats te maken voor snelwegen, die in de nabije toekomst mogelijk nauwelijks gebruikt zullen worden als het merendeel van de mensen thuis werkt. Bovendien leidt meer asfalt alleen maar tot meer verkeer. Vooral het doortrekken van de A13 naar de A16 is hem een doorn in het oog. De weg gaat langs zijn woonplaats Overschie en gaat onder andere dwars door de achtertuin van zijn ouders die aan het Lage Bergse Bos wonen.

Het heeft hem de nodige maanden gekost om de moed bij elkaar te verzamelen om aan dit kunst-

werk te beginnen. Veel mensen hebben aan hem gevraagd of hij het niet zonde vindt om een meesterwerk te vernietigen maar volgens René heeft hij het werk alleen aangepast aan de huidige tijd. "Het is niet meer dan het recyclen van beeldende kunst. En bovendien" zo stelt hij, "Waarom zouden we het heel erg vinden als een schilderij van een landschap vernietigd wordt terwijl we het verdwijnen van het echte landschap bijna apathisch ondergaan. Wat is erger, het verdwijnen van de realiteit of de afbeelding ervan?". Toch vond hij het wel degelijk moeilijk om de snelweg en de geluidsmuur te schilderen omdat hij naar eigen zeggen een groot fan is van Weissenbruch en als 16 jarige uren in het Boymans heeft gestaan om zijn schilderijen te bestuderen.

Kostbaar schilderij Weissenbruch aangepast

Subtiele grijstinten als sfeermakers in het oeuvre van Anaïs Van Goethem

Kunstenares Anaïs Van Goethem werkt in haar leefruimte. (foto1) Op de drempel van haar appartement word ik getroffen door een zekere soberheid, ook kenmerkend voor haar oeuvre. De zon overspoelt het atelier/appartement met licht, het balkon nodigt uit tot een buiten gesprek, ideaal in dit corona tijdperk.

Je kunstenaar carrière startte je als etser. Nu ben je gefocust op gewassen inkttekeningen. Van waar deze verandering van techniek?

Anaïs Van Goethem: Vrije grafiek is enorm arbeidsintensief, omslachtig. Ik beoefende de mezzotint. (foto2 dreef-mezzotint) Deze techniek vergt een zware fysieke inspanning. Etsen kan je ook moeilijk thuis. In de praktijk heb je een gemeenschappelijk atelier nodig. Een mezzotint vereist honderden uren werk en het eindresultaat blijft onzeker. Dit staat in schril contrast met wat ik nu doe: na

een tijdje werken aan mijn keukentafel, ligt een tastbaar eindproduct voor mijn neus.

Waar haal je ideeën voor de locaties van je tekeningen? Maak je schetsen of sla je de plaatsen op in je hoofd?

Anaïs Van Goethem: Film stills of zelfgemaakte foto's vormen het vertrekpunt. Vooral licht en sfeer zijn belangrijk. Ik werk spontaan en heel direct, een tekening vooraf komt er niet aan te pas. Het visuele primeert, niet een idee. De kijker mag mijn gewassen inkttekeningen vrij interpreteren.

De personages op je werken zijn vaag geschilderd, geen herkenbare gezichten, enkel silhouetten. Wat wil je hier mee suggereren?

Anaïs Van Goethem: Ik schilder geen individuele portretten maar de universele mens, de existentiële toestand van de mens.

Meestal putte je voor je etsen, schetsen, tekenin-

Mezzotint

gen inspiratie in de natuur. Net nu iedereen terug naar de natuur wil, ben je van koers veranderd en maak je sfeervolle inkttekeningen van verlaten ruimten. Is dit bewust of toevallig?

Anaïs Van Goethem: Ik wandel minder vandaar dat de natuur tegenwoordig visueel afwezig is. The-

ma's van 30 jaar geleden zoals figuren voor een raam, pik ik vandaag de dag terug op. Dit thema diep ik nu meer uit in een serie. Ik hou ook van zijwegen. Dansende figuren uit de Roaring Twenties (foto3 Roaring Twenties) swingen tegenwoordig op mijn witte blad. Ik sluit niet uit dat dit side project tot een hoofdweg leidt.

Een kunstenaar registreert vaak onbewust zijn eigen tijd. Heeft dit coronatijdperk rechtstreeks invloed op je kunst, op de inhoud, sfeer, techniek of productie?

Anaïs Van Goethem: Deze corona periode heeft wel degelijk invloed op mijn werk. Night en Inside zijn thema's waar ik voor de pandemie al mee bezig was. Deze sluiten nu wonderwel aan bij deze bizarre tijd. De kijker ervaart nu nog sterker een gevoel van eenzaamheid en verlatenheid bij mijn series Night en Inside. Mijn werk Night XVII, (foto4 Night XVII) een omhelzing spreekt boekdelen.

Tot slot. Heb je tentoonstellingsperspectieven?

Anaïs Van Goethem: Een groepsexpo zou ik wel zien zitten. Misschien organiseer ik na het corona tijdperk een atelierbezoek voor vrienden, collega's, kennissen...

Hou ons zeker op de hoogte. Je sfeervolle kunst roept heel wat gevoelens bij ons op vooral in deze corona tijd.

Info:

www.facebook.com/madebyanais
www.instagram.com/made.by.anais/
www.beeld.be/kunstenaars/anais-van-goethem-0
www.saatchiart.com/madebyanais

Tekst: Kathleen Ramboer

Foto's: Kathleen Ramboer en Anaïs Van Goethem

Aart de Lange Pzn

Waarom in symbolen schilderen

Hij noemt zichzelf symboliekschilder AART, omdat zijn symbolen een verhaal vertellen. Een verhaal over stilte, verwondering en houvast. Zijn optimistische levensbeschouwing zien wij duidelijk terug in zijn werk.

Wat is jouw drijfveer om te schilderen?

AART: "Al meer dan veertig jaar schilder ik omdat ik mijn verhaal beter kwijt kan in mijn schilderijen. Verbeelding en verwondering gaan bij mij samen. Bewustwording over waar het in ons leven écht omgaat."

Waarom zien wij meerpalen en kerkgebouwen in een landschap van groen en mooie lichten?

"Hier raak je precies de kern van mijn verhaal. Vanuit mijn beeldtaal staat een meerpaal en een kerkgebouw symbool van een vertrouwd houvast, wie of wat het ook mag zijn, een ankerpunt. Houvast is een geschenk. Hang daarom je vlag uit om dit te vieren en te delen."

We zien laddertjes in jouw schilderijen.

"Ja zeker. Voor mij een heel belangrijk symbool voor 'ons klauteren naar de toekomst'. We zijn allemaal op weg en onderweg. En denk nou niet dat we alles kunnen plannen. Mijn (levens)laddertjes hebben meestal een gebroken treetje. Om aan te geven dat onze weg naar de horizon (onze toekomst) onderbroken kan worden door tegenslag en verdriet."

Jouw symboliek gaat over hoop en houvast en stilte. Waarom?

"Stilte is medicijn. Mensen hunkeren naar houvast, vooral in deze bijzondere tijd van Corona. Maar houvast geeft je ook Hoop. Wees je dat wel bewust.

Het is mijn passie om hierover te schilderen."

Voor meer informatie zie www.worksofaart.com

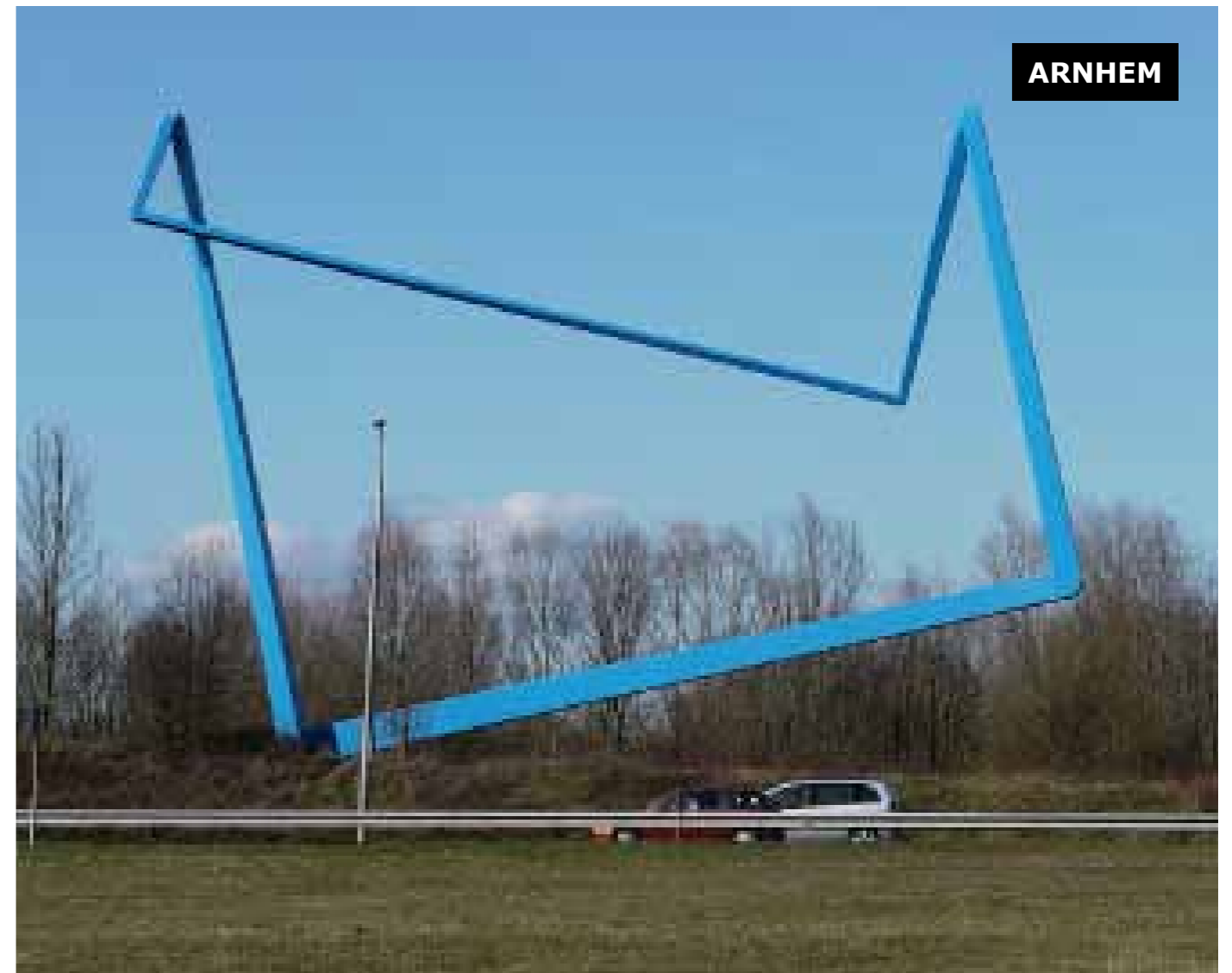

Monument voor de Benzinepomp, Henk Visch

Langs snelweg A30, Ede-Barneveld ter hoogte van Lunteren, staat dit beeld van een ouderwetse benzinepomp. Kunstenaar Henk Visch wil met dit monument het karakteristieke uiterlijk van de benzinepomp bewaren voor latere generaties. Ook als we in de toekomst allemaal met elektrische auto's rijden, zullen we zo het benzinetijdperk blijven herinneren. Het ontwerp van het monument is gebaseerd op benzinepompen uit de jaren 20 en 30 en bestaat uit een klein kioskje, een lantaarnpaal en drie pompen. Het enige wat ontbreekt is de weg er naartoe.

Materiaal brons. Hoogte ± 60 % van de grootte van een normale benzine pomp.

Opdrachtgever Provincie Gelderland

Dansend Vierkant, Marijke de Goey

Motivatie bij voordracht: Ik vind het een ingenieuze vorm, het beeld verandert van symmetrie naar asymmetrie. Het lijkt te draaien. Het oogt fragiel ondanks de omvang en door het blauw scherp en prachtig afgetekend tegen welke lucht ook. Met recht een ijkpunt te noemen, je ziet het van verre. Marijke de Goey was lang als een van de weinige vrouwen actief met ontwerpen voor de openbare ruimte, in die zin een rolmodel.

Opdrachtgever: Provincie Gelderland

Bivak, 2020, Willem Moeselaar en de kunstenaars van de Kunstgenieloods

Wild Kamperen

Tekst: Katrine van Klaveren

'Wild Kamperen' staat voor een groep deels wisselende kunstenaars uit heel Nederland, die zich bezig houden met het maken van een eigen plek in de ruimte, zowel binnen als buiten, waarin er kunst kan worden gemaakt. De kunst van de kunstenaar in kwestie, vind daar een veilige haven. De term Wild kamperen, houdt ook in dat de kunstenaar zich een plekje toe-eigend en deze tijdelijk bezet.

De Wild Kampeeders zoeken elkaar daarvoor graag op, zodat er een kampement kan ontstaan waarbij men elkaars werk kan zien en bespreken, maar ook bezoekers kan ontvangen. De plekken die de Wild kampeeders tijdelijk bezetten, kunnen in oude fabrieken, op buiten terreinen maar ook binnen een tentoonstelling zijn.

Er is een eigen facebook groep te vinden over de Wild Kampeeders: Wild Kamperen <https://www.facebook.com/groups/143136606343045> Kunstenaars die het concept Wild Kamperen ook interessant vinden, kunnen lid worden van deze groep. De communicatie tussen de verschillende kunstenaars en ideeën voor nieuwe exposities vinden daar plaats. Ook tippen de Wild Kampeeders elkaar over andere exposities en evenementen die je ofwel kunt bezoeken, ofwel waar je aan mee kunt doen.

De ontstaans geschiedenis:

StichtingTengel, het kunstenaars platform van de Zaanstreek, heeft een tijd vele tentoonstellingen en evenementen georganiseerd waaronder in het voormalig postkantoor op Esdoornlaan 8-10 te Wormerveer. Sinds 20 januari 2018 is deze plek niet

Jantine Hos, 2018, Wild Kamperen in de Honig fabriek.

meer beschikbaar en begonnen we te zwerven met onze tentoonstellingen. We kwamen terecht met onze plannen in lege fabrieken en dergelijke in de Zaanstreek.

Er ontstond een kunstenaarsproject: Wild Kamperen. De in origine Zaanse groep kunstenaars werden aangevuld met kunstenaars uit heel Nederland. Zij exposeren niet meer alleen in de Zaanstreek, maar ook daar buiten. Niet alleen binnen, op rauwe plekken maar als groep ook binnen tentoonstellingen en op buitenlocaties.

De kunstenaars, bezetten de ruimte die ze vinden of ter beschikking krijgen.

Dat kan met installaties, objecten, schilderijen, performances. Geïnspireerd op de gedachte Wild Kamperen.

Preserved, werk van het duo A+B tijdens Veldwerk

Het eerste krantenartikel over Wild Kamperen in het Noord. Hollands dagblad, met op de foto werk van Laura van Dijk.

De exposities/wild kampeer acties tot nu toe:

NR 1 : Wild Kamperen! in het Honig fabriek te Zandijk, 2018, hartje winter.

NR 2: Wild Kamperen met als thema 'Bezet!', Hal 25 te Alkmaar tijdens de kunstmanifestatie Impuls lente 2018.

NR 3: Wild Kampeeders in Veldwerk, een resort voor onderzoek, tijdens Dichter bij duurzaam, Oost Knollendam: 2019.

NR 4: Wild Kampeeders maakten elk een boek in de vorm van een tentje voor de expositie Boekenkunst Hal 45 te Den Helder 2019.

NR 5: Wild Kamperen bij de Kunstgenieloods te Uitgeest: Bivak, lichten in de duisternis, winter 2020.

Gedurende de corona periode was de groep als zodanig inactief. Wel ontstond er in samenwerking met de kunstenaars van de Kunstgenieloods een op het Wild Kamperen geïnspireerd project: Bivak.

Nu, met uitzicht op betere tijden is er weer een nieuw plan ontplooid: Shelter, een Wild Kampeer evenement in zowel de buitenlucht als in en rond de Kunstgenie loods en het fort aan den Ham,

NR 6: Wild Kamperen met als thema Shelter, Uitgeest, zomer 2021 (aanmelden via www.kunstgenieloods.nl)

StichtingTengel ging dit weekende 'wildkamperen' in de oude Honigfabriek. Op de foto een werk van Laura van Dijk.

Van muggen tot vluchtelingen; 'Wildkamperen' gaat alle kanten op

Zaandam • Lokke muziek en een tentje met klassiekere dat rookwolkers de lucht inspuit, roepen van aandacht. Ze samen obediënt de ingang van de expositie 'Wildkamperen' van stichtingTengel. Tengelt exposeerde voorheen in het oude postkantoor in Wormerveer. Ook deze tentoonstelling was voor die plek bedoeld, maar de ruimte ging al eerder dicht. „We gaan we op verschillende locaties exposities organiseren. Deze in de oude Honigfabriek is de eerste“, vertelt mede-organisator Katrine van Klaveren. Er doen twintig kunstenaars mee uit heel Nederland. Ze kregen alleen het thema mee en mochten daarom doen wat ze wilden. „Ze hadden maar een maand de tijd.“

Bubbeljesplastic
Het resultaat is een rijkdom aan kunstwerken, die elkaar wonderlijk groeien niet buiten. Bij binnenkomst lijkt het een gruwel, maar al na enkele passen komt er kleur in: vooral grijs, want wildkamperen wordt nu eenmaal gesociaal met een groene omgeving. Het ene werk lijkt kinderlijk eenvoudig, met alleen karton en bubbelplastic als materialen, terwijl een ander met projecties en bewegende onderdelen ingetrouwde oogt. Toch is het één niet minder dan het ander.

Vluchtelingen
Een aantal kunstenaars dacht bij wildkamperen aan vluchtelingen, en andere tonen hun het thema met projecties en met geluid van vogels - en van muggen. En natuurlijk zijn er veel tenten. Van Klaveren hing ze, misvormd, op. „Dat komt voort uit de voorstelling met de tent bij het opereren.“

Witte jurk
Vooraf een werk van Jantine. Het valt op: een witte jurk die onderzocht aan het plafond hangt. Nieuwsgierigen kunnen erin duiken en het interactieve werk te bekijken. Ze belanden in een wereld van witte en rode draadjes. Het heeft less bloedrijke. „Dat hoort ik veel, maar dat was niet onze bedoeling“, zegt Jantine. Het is de witte jurk. „We wilden een aparte ruimte creëren, een eigen wereld. Het gaat ook om de beweging die je moet maken om in de jurk te komen en om het gevoel van de draadjes tegen je gezicht.“ Het thema krijgt een extra dimensie met het nodige verten en in soep, bingoen (fiver) muziek. Van Klaveren zat samen. „Het is niet een grote speeltuin voor volwassenen.“

Paraldis Houthuizen

Dirk Gunther Mohr alias 'Capo di Famiglia'

Deze keer eens geen 2D of 3D Beeldend Kunstenaar maar een jonge gedreven Acteur, Scriptschrijver en Filmproducent: Dirk Gunther Mohr

Ik leerde hem, zijnde redacteur van het programma PuurCultuur, kennen bij MeerRadio, Lokale Omroep Haarlemmermeer.

Toen, bezig met de Filmproductie van Englands beruchte Hendrik VIII waarin hij ook de hoofdrol vervulde, liet hij het project leven voor kinderen van de Naschoolse opvang "Otje" in Hoofddorp. Kunstvriendin Mika, leidster van Otje, en Dirk Gunter lieten de film n.a.v. Hendrik VIII door de kinderen naspelen in rollen als Prinses, Ridder of Schild-

knaap met prachtige kleding, echt een succes! We bleven elkaar volgen ook via Social Media en meerdere keren was hij te gast in de studio met zijn nieuwe Producties.

Wie is Dirk Gunther Mohr?!

In zijn jeugd was het al duidelijk... hij wilde, moest en zou acteur en zelfs filmmaker worden.

Zijn eerste script en zelfs eerste film was Batman met een door zijn moeder zelfgemaakt Batman Kostuum.

Dat was het begin!

De jaren daarna stond hij op vele sets, ging geen rol uit de weg en werd zijn droom steeds meer realistisch.

Mooie Filmrollen volgen, Reclamespots op TV en een Gast rol in GTST.

Maar het schrijven van scripts bleef zijn passie.

Na Henry VIII schreef hij het script van de film 'Capo de Famiglia', en kwam Familie de la Rosa in zijn leven.

De rol van Vincent la Rosa, Familieman maar ook 'Maffia Baas' heeft hem veel gebracht.

Zo heeft hij en de films Capo I en II Internationaal veel nominaties en prijzen gekregen.

De mensen en Juryleden genoten daadwerkelijk van de films.

Nu zal hij voor de laatste keer de wereld door Vincents ogen laten zien en voor de laatste keer zijn ring dragen.

Deel 3 moet de kers op de taart worden en hij zal, naast schrijver, producer en de hoofdrol, ook de rol van regisseur op zich nemen.

Dankzij de Crowdfundactie die gestart is zijn ze flink op weg om hun Film te kunnen verwezenlijken.

Veel succes, Dirk Gunther Mohr, Cast en Crew!

Tekst: Elisabeth van Welbergen

Voor meer info: www.dirkgunthermohr.com

CINECROWD.COM, Capo di Famiglia III

Fotografie: Bert Salari.

Dit enorme nieuwe sculptuur 'Support' van de Italiaanse beeldhouwer Lorenzo Quinn is een grimmige waarschuwing voor de impact van de stijgende zeespiegel.

Wat ons opviel deze week op de sociale media

De kromme boot van Erwin Wurm.

Het gaat om een typisch werk van Erwin Wurm waarbij een vertrouwde vorm net iets afwijkt van de werkelijkheid. Zoals de titel het zegt, zorgt dit werk voor twijfel en een onzekere houding bij de toeschouwer: Misconceivable of 'mogelijk verkeerd te begrijpen'.

Zoals wel meer sculpturen van Wurm combineert Misconceivable een onderzoek naar de grenzen en mogelijkheden van de beeldhouwkunst, met zowel een absurde humor als een wrange ondertoon van onmacht.

Nieuw bij www.onlinekunstenaars.nl

Godfried Zöllner

Godfried Zöllner schildert grote formaten in een barokke realistische stijl. Zijn onderwerpen zijn vaak spiritueel en moralistisch.

Voor meer informatie: www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/godfriedzollner-live-nl-

Francy Breton Stals

Ik ben geboren in Weert. Wilde vroeger tekenjuffrouw worden. Dat is er niet van gekomen. Ben in de leer geweest bij Anton Maas, bij hem heb ik leren schilderen in olie, aquarel en pastel. Daarnaast was ik aangesloten bij een schildersgroep. Daar werd geschilderd naar model en portret. In 2003 ben ik naar Spanje geëmigreerd.

Voor meer informatie: www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/francy-breton-stals

Bert Smidt

De abstracte schilderijen van Bert Smidt ontstaan tijdens korte en hevige schilderexplosies. Hij laat zich daarbij inspireren door de emoties van het moment. Felle kleuren worden dan met snelle bewegingen op linnen of karton aangebracht. Als de ruwe emotie eenmaal in de verf is uitgedrukt breekt er een lange periode van observatie aan. De strijd begint dan pas goed. Kijken, draaien, kijken, krassen, kijken, vegen, kijken, overschilderen, kijken, wegkrabben... Dit langdurige werkproces resulteert uiteindelijk in een fascinerende driedimensionale illusie, die enerzijds wordt veroorzaakt door de vele verflagen en de contrasten in kleur en beweging en anderzijds door de geometrische vormen in een poëtisch perspectief.

Voor meer informatie: www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/bertsmidt

Gea Lamme

Al tekenend door het leven heb ik, na hier en daar wat lessen te hebben gevolgd, twee jaar de Nieuwe academie in Utrecht gedaan. Hier heb ik een basis mee gekregen waar ik zelf weer mee verder kan, in eigen ontwikkelstappen.

Voor meer informatie: www.onlinekunstenaars.nl/overzicht/gea-lamme

ARTVICES
adviesbureau vormgeving

Artvices, adviesbureau vormgeving

telefoon | 06 45 23 63 61

email | roel_elbers@hotmail.com

vormgeving en realisatie van grafische uitingen